

12.4.65, יום ב' י' ניסן

בבוקר בא אצלי עודד ובקשני לחבר ספר המגילה לירית אבן הפינה לבית

אוכל חדש בשבוע הבא ביום ה' כ' ניסן (22.4.65) בשעה 11.30 בבוקר.

- בעשר נפגשתי במדרשה עם כחמשים תלמידים מאמריקה הלטינית (שנים גם

מאפריקה דרומית) הלומדים בארץ שנה. כולם מדברים עברית, כמה מהם עומדים

לחזור, לאחר שיטמשו מדריכים בתנועות נוער. לדבריהם 20% מכל הנוער לומד

עברית. החנוך באמריקה הלטינית מהגן ועד האוניברסיטה ועד בכלל - הוא חניט.

משפט כך קשה להקים ב"ס תיכוני עברי, אם כי על פי חוקי הארץ זה יתכן.

טצילי - סיפר אחד מהם - מתרעמים אנשי האינטליגנציה שנים עוזבים הארץ לאחר שזו

העניקה להם השכלה חנם. הנוער עשה רושם טוב.

- בצעדה לפנות ערב היום סיפר לי יהושע על ברברה פרופר שנהרגה זמן לא רב

אחרי עלייתם על הקרקע, פה ועל יוסף יאירי (במבא) שנהרג ע"י בידוי בנסעו

מירוחם הנה. הוא בא הנה פחות משנה לפני, בתחילת 1953 (שדה בוקר נוסד 15

במאי 1952). כשבאתי הנה עם עמוס ושאלתי החברים כל מיני שאלות - הבין יהושע

שיש בדעתי לבוא הנה. זמן קצר אחרי ביקורי זה קיבל חגי הוראה מסו"ב לבנות

צריף. כשבאתי החפלאו חברים פה, אבל יהושע אמר להם כי עשיתי הרבה "משוגעות"

מקודם - והוא מאמין שאני עושה זאת ברצינות.

יהושע אמר לי שאלטרמן כתב שיר נהדר על מות ברברה, וכשחזרתי מהצעדה מצאנו השיר בכרך השני של שירי אלטרמן, שבו יש גם השיר עלי. שם השיר הוא: "הנערה מסדה בוקר" (היא ברברה פרופר שנהרגה כירות בשעה שרעחה את עדר העזים של המסק, אחרי יסוד הנקדה בלב הנגב ב-1952: ארבעת הבתים האחרונים: הנה בהמלת הרחוב המתפקד / בעצם המונו ובהילותו של יום / נצבת היא נערה מסדה בוקר - / חולפת על פנינו דום. ויען אנו שומעים לפתע את קולם / של משרכי דרכים עם מבלי עולם / ושל גורפי מסוך ושל רודפי כבוד / אשר הפכו את הארץ נעות - - חולפת על פנינו זו רועת העדר / כמעולם אחר, אשר עודנו כאן / כמעולם אחר, והוא עולם של נדר, / עולם של נחינה ושל קרבן. וכך מבהיק פתאום, אלם ולא חובע, / אבל תקיף מתח מנוח ומסתור / צדו הנאמן והצרוף של המטבע, / צדו הנאצל והטהור. - - ואחר כך גלעד וציון שם קמים / לאותולזכרון עלי עפר / ובני העם הזה, אם עוד אינם סומים / רואים את החסר והעקר.

13.4.65, יום ג' יא' ניסן

בבוקר הגיעו תחילה שרגא ובש - שאחזור לפעולה המפלגתית.

מיד אחריהם באו למדרשה כחמשים חברי ועד הסניף בת"א. אלפרט, זילברמן,

יעל וויינר ועוד. דורשם שובי לעמוד בראש המפלגה ובראש הרשימה בכנסת

ובהסתדרות. אמרתי להם שאני מצטער לומר שבאו הנה. שני אוטובוסים עולים 600 ₪

- היה יותר קל ויותר זול שאני אבוא לת"א.